

røde garde

Gymnas-ekstra

Avisa til Rød Ungdom

— Kravet «Vekk med karakterer og eksamen» bør være et opplagt krav for både elever og lærere. En karakterfri skole vil være et bedre sted å være i for begge gruppene, både faglig og sosialt. Den vil ikke løse alle problemene våre — skolen vil fortsatt være borgerskapets skole, men å få vekk den steinharde undertrykkinga av elevene og mange lærere som karakterene representerer, vil være et viktig skritt framover. Dette sier Tone Bull som er lærer i ungdomsskolen til Røde Garde.

LÆRER I UNGDOMSSKOLEN:

Karakterene er urettferdige og undertrykkende

Tone har vært lærer både i barneskolen og i ungdomsskolen, og sier at det er stor forskjell på klassene på de to skoletrinna. En klasse som er fin å jobbe med, med ivrige og arbeidsomme elever på barneskolen, kan snu helt om kort etter at de kommer over på ungdomstrinnet, gi fullstendig blaffen i skolen og drive lærere til fortvilelse.

— Dette skjer fordi elevene brått stilles overfor det steinharde karakter-systemet, sier Tone, det finnes klare eksempler på at når noen elever plutselig slås til jorda med en lite godt karakterboka, så slår de seg helt vrang, og mister tru på seg sjøl. Og da får de raskt hele klassen med seg.

PENSUM

— Dessuten ødelegger karakterene undervisninga. Kjæret for å komme gjennom pensum for å få satt karakterer er enormt hardt. I vår oppdaga jeg at jeg bare hadde kommet gjennom halve matteboka. Da fikk jeg hetta og i samråd med klassen kjørte jeg gjennom

resten på kort tid for at noen skulle få meget. Resten av klassen blei ofra og lærte kanskje lite på den tida. På barnetrinnet gikk vi gjennom et stoff i ro og fred til elevene hadde lært noe, med karaktersystemet er dette umulig.

DU KAN IKKE MÅLE ELEVENE

Tone understreker at karakterene aldri kan være rettferdige. — For det første er det helt umulig å måle hva elevene er verdt. Hva som kreves for å få den og den karakteren har jeg aldri skjont. så jeg har støttet meg mye på andre læreres normer, og disse varierer fra lærer til lærer, så det blir aldri rettferdig. Dessuten er det mange kvaliteter som er nyttige for eleven i et arbeid seinere som aldri blir målt og som ikke kan måles. Karakterene er først og fremst et virkemiddel til å tukte og dressere elevene. Fordi jeg ikke har noen sympati med arbeids «giverne» som skal plukke ut folk etter karakterene, synes jeg det er helt umulig å bruke dem.

Jeg husker en gang jeg hadde satt lite godt på en elev på en prøve etter en skala som lærerne hadde satt opp seg imellom. Dette plaga meg voldsomt, og til slutt reiste jeg opp på skolen om kvleden og forandra karakteren. Jeg syntes ikke det kunne stå lite godt — eleven hadde jo prlvd så godt han kunne.

TILFELDIG OG URETTFERDIG

— Dessuten blir karakterene satt veldig tilfeldig og behøver ikke si noe om hvor «flink» en elev er, sier Tone. Når forholda er ekstra vanskelige og elevene «føle» kan læreren bruke karakterene som straff. Dette er ikke fordi lærerne er særlig, ille personer, men fordi de på en måte blir drevet til det av hele systemet. Jeg har sjølt gitt dårlige karakterer som en slags straff over elever — jeg har tenkt «nå skal jeg få den og den til å forstå at dette er alvor.» og satt dårlig karakter — men jeg har angra veldig etterpå og

dessuten så virker det jo mot sin hensikt. Det omvendte skjer også, at vi tenker at «nå må den eleven få noe bedre» fordi han har jobba hardt eller trenger oppmuntring av andre grunner. så karakteren trenger langt i fra å gi noe svar på hvor eleven står faglig.

— I tillegg skaper karakterene splid mellom lærerne, de som er for «snille» blir snart sett stygt på på Irerværelset fordi det går prestisje i å ha best mulig karakterer i klassen sin.

— Alt i alt er det heit nødvendig å få fjerne karakterene, for å kunne få en bedre skole for både lærere og elever. Karakterene skaper så mye splittelse, elendighet og press — og de er i tillegg ikke rettferdige så jeg synes det overskygger alle problemer med opptak til andre skoler og jobber, det må ikke hindre oss i å få vekk karakterene og så en bedre skole, slutter Tone

BOIKOTT OD TIL CAMARA — SAML INN PENGER TIL PAC!

Det reine Unge Høyre-flertallet på NGS-landsmøtet i 1977 vedtok at «Operasjon Dagsverk» i år skal gå til den brasilianske biskopen Dom Helder Camara. Mot Camaraprojektet blei det på landsmøtet fremma forslag om at norske gymnasiaster heller skulle bruke dagen til å styrke solidariteten med den undertrykte og kjempende befolkninga i Azania (Sør-Afrika) ved å samle inn penger til Pan Africanist Congress (PAC).

DEN 3. VERDEN STÅR I BRANN!

I store deler av den 3. verden har folket reist seg til væpna kamp mot imperialismen. Aldri noen gang tidligere har imperialismen møtt slik motstand fra undertrykte folk og nasjoner. «Hovedtendensen i verden i dag er revolusjon», sa formann Mao Tsetung. Vi behøver bare å nevne noen eksempler for å forstå at Mao hadde rett. I dag raser det intens væpna kamp i Azania, Zimbabwe (Rhodesia), Namibia, Eritrea, Palestina og mange andre steder. I stadig flere land organiserer folket sine egne væpna frigjøringshærer. Det er denne væpna frigjøringskampen som til slutt kommer til å gi imperialismen det endelige dødsstøtet.

OPPRØR MOT APARTHEID

I Azania hersker det mest tyranniske rasistiske styret. De svarte arbeiderne blir tvunget inn til byene for å arbeide for de hvite kapitalistene for en slikk og ingenting. De får ikke lov til å ta kone og unga sine med inn i byen. Svarte får ikke gå på samme kino som hvite, de får ikke sitte på de samme krakkene, de slipper ikke inn på bussene som er reservert de hvite. De svarte ungdommene blir nekta skikkelig skolegang. Mot dette slavesystemet har nå alle undertrykte folkegrupper i Azania reist seg til et stort politisk opprør. Stadig oftere trosser de undertrykte

forts. neste side.

(FF/P)

rode gærde

UNGDOMMEN SLOSS PÅ LIV OG DØD I AZANIA

**Bruk Operasjon
Dagsverk til å
støtte dem**

Koloniherrene, ein fascistisk kvit minoritet styrer over det svarte fleirtalet i Azania. Det er eit rasistisk regime, dei ulike rasane har ulike «rettar», det er oppreta Bantustan (områder for svarte) og områder berre for kvite, og rasistiske passlover gjeld for dei svarte. Dette er *apartheid* slik den syner seg på overflata. Men røttene til *apartheid* er historia til eit folk som er frårøva landet sitt. Det er historia om blodige overgrep, kolonialisme og invasjon, det er historia om kvite koloniherrar som ved hjelp av våpen har halde makta si ved like.

Men undertrykking avlar motstand og folket i Azania har reist kampen for å knuse Vorster-regimet og skape fridom for folket i Azania.

Opprøra i Soweto i fjor varsla starten på ein ny fase i frigjeringskampen i Azania. Ungdom har gått i spissen, dei har ikkje late seg skræme av Vorster sitt terrorpoliti. Tvert om, opprøra har spreidd seg og ungdommen har møtt terrorpolitiet med militant motstand.

PAC (Pan African Congress) er den leiande frigjeringsorganisasjonen i Azania. Væpna frigjeringskrig er einaste vegen å gå for å knuse fascismen og imperialismen sitt grep over Azania og for å skape fridom for folket. PAC er den einaste frigjeringsorganisasjonen som klart følgjer denne lina.

KOLONI I OVER 300 ÅR

Kvite koloniherrar har hatt makta i Azania i over tre hundre år. Vorster regimet i dag driv med brutal utbytting av «billig sart arbeidskraft». Dei svarte får ti gongar mindre betalt enn kvit arbeidskraft. Det er forbod mot svarte fagforeiningar, streikar og handel. Utdanninga for dei svarte er mykje dårlegare enn for dei kvite. Ein kvit

elev kostar det offentlege 2700 kr. årleg, medan ein svart elev kostar det offentlege 300 kroner. Dei svarte får «slave utdanning», dårleg utdanning er ein måte Vorster freistar halde dei svarte «på plass» med.

Den kvite minoriteten i Azania har ein retten på 87% av landet medan dei svarte har «fått» 13%, områder som er fattige og lite utvikla.

SUPERMAKTENE I AZANIA

Også i Azania spelar supermaktene ei viktig rolle. USA har nærare 500 ulike selskap som opererer i Azania og dei har gjort store investeringar i landet. Dette er grunnen til at USA har så stor interesse for å løyse «problema» mellom dei svarte og dei kvite i landet, dei vil sikre sine interesser. USA gjev Vorster-regimet både politisk og diplomatisk støtte.

Sovjet er i Azania for å «støtte kampen mot *apartheid*». Det seier dei sjøl. Men «støtten» dei har gjeve

er å så splitring mellom frigjeringsorganisasjonane. Sovjet «støtter» visse politiske grupper og kallar dei for dei verkelege representantane til det Azanianske folket. Andre politiske organisasjonar kallar dei reaksjonære lakeier for USA-imperialismen.

Dette er nok eit eksempel på Sovjet sin Afrika politikk. Falsk støtte til frigjeringsorganisasjonar for å skaffe seg sjøl innpass i Afrika. PAC har i dag som ei hovudoppgave å kjempe mot sosialimperialismen.

sterk revisjonistisk påverknad. Mange av leiarane er lakeier for sosialimperialismen.

«Black Consciousnes» rørsle er ei rørsle som omfattar fleire masseorganisasjonar; elevorganisasjonar, studentorganisasjonar og arbeidrarorganisasjonar. «Black Consciousnes» spelte m.a. ei viktig rolle under Soweto-opprøra i fjor. PAC støtter denne rørsle fullt ut.

Ungdom går i spissen for opprøret i Azania

Dei militante kampene i Soweto i fjor varsla starten på ein ny fase i frigjeringskampene i Azania. Ungdom gjekk til opprør mot at undertrykkarane sitt språk, afrikaans, vart brukt i skulen. Det siste året har vist at oppstanden i Soweto ikkje berre var spontane aksjonar men at dette var organisert motstand. Kampene har halde fram og Soweto er ikkje noko isolert tilfelle. Fascistregimet freistar framstille det som om det berre er i Soweto at desse kampene pågår, fascistregimet undertrykker ein kvar informasjon om folket sin kamp.

I dag har skuleelevar i Soweto sett i gong ein boikott av det elendige skulesystemet, det same skjer og m.a. i Pretoria. Tusenvis av skuleelevar tek del i denne boikotten og dei har vedteke å ikkje gå tilbake til skulen før det er slutt på diskrimineringa.

Militæret og politiet er Vorster sin største styrke i Azania i dag. Under demonstrasjonane i fjor vart over 500 svarte drept. Trass i denne terroren og valdsbruken frå Vorster-regimet held ungdom fram å kjempe utan frykt.

PAC - den leiande frigjeringsrørsle

PAC er den leiande frigjeringsorganisasjonen i Azania. PAC sitt mål er å knuse det rasistiske kvite mindretalsregimet og imperialismen sitt grep over landet fullstendig. I staden vil dei bygge opp eit demokratisk og sosialistisk Azania under proletariatet sitt diktatur. PAC seier og klart frå at den einaste vegen å gå for å nå frigjeringskampen for folket i Azania er den væpna kampen sin veg.

PAC arbeider for einskap mellom alle frigjeringsorganisasjonane i Azania. ANC er ein annan stor frigjeringsorganisasjon, og PAC seier m.a. at det ikkje er nokon grunnleggande ideologisk ulikskap mellom ANC og PAC, men at leiinga i ANC har svikta ANC sin politikk. Leiinga i ANC er under

HVORFOR STØTTER UNGE HØYRE CAMARA?

Det er to hovedårsaker til at Unge Høyre nå går ut med støtte til Camara. Den ene årsaken er at de ønsker å dekke over sin egen rolle som imperialistenes konsekvente støttespillere. La oss ta et eksempel for å illustrere dette. Hvor var Unge Høyre da tusener av anti-imperialister demonstrerte mot USA-imperialismens herjinger i Vietnam? Jo, Unge Høyre var faktisk også på gata — men med malingsboks og pensler som de brukte til å pynte veggene i Oslo med slagord som «Bomb Hanoi!»

Men hvorfor støtter da Unge Høyre Camara som jo vitterlig står i opposisjon til facistregimet i Brasil? Saken er at Unge Høyre innseser at det i dag er politisk umulig, sjøl om de aldri så gjerne ville foreslå for norske gymnasiaster å samle inn penger til CIA eller Chile-juntaen. Når de ikke får med seg folk til å støtte imperialismen, er det Unge Høyres oppgave å lede oppmerksomheten vekk fra den væpna anti-imperialistiske frigjøringskampen som virkelig er en fare for imperialismen. Taktikken i dag er derfor «å støtte frigjøringskampen» gjennom en mann som Camara som aldri kan beseire imperialismen. Unge Høyre-støtten til Camara er derfor både en dekkaksjon for den reaksjonære politikken deres og en avledningsmanøver for å hindre støtte til den væpna frigjøringskampen.

BOIKOTT CAMARA-PROSJEKTET — STØTT PAC!

Noen vil kanskje si: «Men Camara-prosjektet er da ikke reaksjonært? Kan vi ikke støtte han i år når det først er bestemt og heller jobbe for støtte til PAC neste år?»

Til det må vi svare at «Operasjon Dagsverk» ikke først og fremst dreier seg om den innsamla summen, sjøl om dette er viktig nok. Utallige frigjøringsledere har pekt på at det er viktig med økonomisk støtte, men enda viktigere er den politiske støtten. Spørsmålet om «Dagsverk» til Camara eller PAC er derfor ikke bare et spørsmål om hvem som skal få penger innsamla av norske skoleelever, men om hvilken linje for frigjøringskampen som får støtte fra skoleelevene. Skal ungdommen i Norge kaste kreftene inn i kampen for å støtte et virkelig opprør for å feie vekk et rasistisk styre i det sørlige Afrika der nettopp skoleelevene går i spissen, eller skal vi støtte Camara som bare vil reformere vekk de verste utslagene av fascisismen i Brasil? Svaret gir seg sjøl.

Derfor må alle progressive elever boikotte Camara-prosjektet og kaste inn kreftene for å vinne mange over til støtte for PAC og den linja PAC står for i frigjøringskampen!

Rød Ungdom stiller parolen «Vekk med karakterer og eksamen». Vi ønsker en karakterfri skole, der undervisninga er det viktige i stedet for karakterpresset som står i sentrum i dag. Vi har prata med tre gymnasiaster, Mette, Inger og Kjell om hvordan de mener at karaktersystemet virker.

SAMARBEID BLIR KALT FOR JUKS

Mette: Karakterer er noe dritt. Det synes nesten alle elever enten de går på ungdomsskole, yrkesskole eller gymnas. De aller fleste synes overgangen fra barneskolen til ungdomsskolen er fæl, nettopp fordi det blir mye mer gradering med karakterer i ungdomsskolen. Det en husker av bra ting fra barneskolen er jo akkurat at det ikke var dette evige jaget med karakterer, som gjør det å gå på skolen til et helvete.

Inger: Med en gang vi begynte på ungdomsskolen fikk vi jo erfare at lærerne satte karakterer etter en fordelingsnøkkel som gikk ut på at noen skulle få gode karakterer, noen middels og noen dårlige. Hvis f.eks. hele klassen gjorde det bra på en prøve, måtte det altså settes strengere karakterer. Dette er jo helt galt. Målet må jo være at alle i en klasse skal kunne stoffet like godt, og at en ikke går videre i pensum

før dette har skjedd. Slik det er nå er det på forhånd gitt at noen i hver klasse er dømt til å bli «tapere».

I min klasse på ungdomsskolen var det to jenter som fikk Lite Godt i matte. Den ene var «god» i andre fag, og hadde før også vært «god» i matte. Hun fikk hjelpetimer og støtte av skolerådgiveren. Den andre var «dårlig» i andre fag og hadde alltid hatt problemer i matte. Hun fikk ingen hjelp. Hun skulle forbli taper. Taperne skal miste trua på seg sjøl og avfinne seg med det faktum at de er «dumme».

Kjell: Slik skolen er i dag skal nettopp streberne forbli strebere og taperne forbli tapere. Slik det skulle være var at elevene samarbeidet. De elever som har skjont noe før resten av klassen skulle ikke få lov til å sitte inne med det, og glede seg til å få Meget på neste prøve. De skulle ha plikt til å hjelpe

resten av klassen.

Mette: Samarbeid mellom elevene skal jo i dag bli sett på som en dårlig ting. Tenk bare på det som kalles juks. Dette er jo rett og slett bare det at en hjelper hverandre. Det er noe som burde utvikles. I stedet blir det stempla som noe av det verste en kan gjøre. Og en får bønn karakterer for å bli tatt på «fersk gjerning».

Kjell: Karakterene er viktige for å få fremma individuell strebing. Du skal tenke på deg sjøl. Dette blir prenta inn i deg fra du begynner på skolen.

Og hva er det egentlig vi får karakterer for. I geografien lærer vi om jordbruksarealer og industriarealer til de forskjellige landa. I engelsk lærer vi om Mary som hjelper mor på kjøkkenet, mens Douglas spiller fotball ute. Nå går vi på samfunnslinje og har sosialøkonomi som fag. På prøver blir vi kun spurt etter defini-

sjoner etter boka. Hvis vi prøver å resonnerer oss fram til et svar sjøl, er dette helt galt, og gir 0 poeng.

Inger: På ungdomsskolen spurte vi ofte om hvorfor vi lærte forskjellige ting vi ikke syntes vi hadde bruk for. Da ble vi alltid møtt med svaret at dette hadde vi ikke tid til å diskutere. Vi måtte videre i pensum.

Karaktersystemet i dag er til for å sile ut elever. Karakterene skal kue og dressere oss. De som har makta skal siden bruke vitnesbyrdene våre til å plukke oss ut til de jobbene de ønsker å ha oss i. Vi vil bort med karakterene.

Vi vil også kreve mange andre forandringer i skolen, som f.eks. bort med de reaksjonære lærebøkene f.eks. i historie og samfunnsfag. Men det er bare et sosialistisk samfunn som kan skape en skole som virkelig vil tjene elevenes interesser.

VEKK MED KARAKTERER OG EKSAMEN

Under valgkampen oppfordra Rød Valgallianse skoleungdom til å kjempe mot karakterer og eksamener. Røde Garde bringer i dette nummeret intervjuer med en lærer og tre elever som støtter denne oppfordringa. Vi som dreiv valgkamp for Rød Valgallianse møtte masse elever som fullt ut støtta oss i dette synet. Men det var også et annet syn som var utbredt: «Riktignok har dere helt rett i at karakterer er noe dritt. De splitter elevene, gjør oss stressa og ødelegger undervisninga. Jeg skulle gjerne være kvitt dem. Men, — kan vi klare oss uten karakterer? Trengs de ikke for å plukke ut folk til videregående utdanning og jobber? Er ikke dette tross alt den mest rettferdige måten å gjøre dette på? Og tror du vi ville gidde å gjøre noe i det hele tatt på skolen hvis vi ikke hadde karakterstresset hengende over hua?»

Ungdommen må sloss mot at vi må konkurrere med kameratene våre om utdanning og arbeidsplasser. Vi må kjempe for arbeid til alle, mot ungdomsarbeidsløsheten. Og vi må sloss mot lukkede studier og skoler. Tenk hvor vannvittig det er at mens folk dør hjemme i senga på grunn av mangel på sjukepleiere og leger, så blir bare en liten prosent av dem som søker tatt inn på sjukepleierskolen og på medisin.

Karakterene er urettferdige

Men så lenge det er sånn at vi må konkurrere om arbeidsplasser og elevplasser, — er det da rettferdig at det er karakterene fra ungdomsskole eller gymnas som skal være avgjørende for om du får jobb eller

kommer inn på en skole?

Tvert imot, det er så urettferdig som det kan bli! For det første: Hva slags rettferdighet er det at de som er såkalt «flinke» skal ha førretten på jobber og på å velge hva slags utdanning de vil ta? Mens de av oss som gjorde det dårligere på skolen som en straff for det alltid seinere må stille bakerst i køen i avgjørende situasjoner her i livet! De som hevder et sånt syn hevde den sterkeste rett til å komme seg fram på de svakeres bekostning. Dette er verste sort individualisme, og mot arbeiderungdommens interesser!

Klassetilørigheta avgjør karakterene

For det andre: Hvar er det som avgjør hvem som får gode karakterer? Er det de som fra «naturens hånd» er «flinke og intelligente» som får gode karakterer, mens de andre får dårligere fordi de er noen dumme brøt? De undersøkelser som er gjort rundt dette viser det soleklare, at de som lykkes best på skolen er ungdom fra familier med god økonomi, gode arbeidsforhold til hjemmearbeid og et intellektuelt miljø hvor eleven hjemmefra blir stimulert og får hjelp. Kort sagt: Ungdom fra borgerskapet og det intellektuelle

småborgerskapet gjør det best på skolen. Er det rettferdighet at hvilken klasse du kommer fra skal avgjøre om du får jobb eller får utdanne deg til sjukepleir? Tvert imot, karaktersystemet fører på denne måten til grov urettferdighet og hard undertrykking av ungdom fra arbeiderklassen. De som kanskje må jobbe ved siden av skolen, som bor trangt og har foreldre uten utdanning som ikke kan løse matteoppgavene for dem.

Noen spør, må en ikke være «flink» på skolen for å klare høyere utdanning og vaskelige jobber? Er det slik at om du kunn din matte og religionslesse på rams og fikk gode karakterer så er det noe bevis på at du sannsynligvis blir en flink forskolelærer? Er det ikke helt andre menneskelige kvalifikasjoner som trengs til et slikt yrke? Og er det noe grunn til å stole noe mere på den legen som fikk de beste karakterene til artium og på universitetet når vi samtidig veit at de karakterene fikk han fordi han hadde vært flink til å lære seg det som sto i boka, mens han

fikk eksamen i kirurgi uten å ha gjennomgått noen praktisk prøve!

Til slutt: Ville mange slutte på skolen om de ikke hadde karakterene som pisen og gulerota? Tvert imot, vil vi hevde. Det er jo karakterene som gjør skolen kjedelig og stressende. Som tvinger læreren til å gi prøver og høre elevene. Som gjør at klassen må konsentrere seg om å lære de nakne fakta og ikke noe utenom pensum. I en skole uten karakterer ville vi virkelig få mulighet til å legge opp undervisninga ut fra hva den enkelte klassen interesserte seg for, til å jobbe sjølstendig med ulike emner, til å gå fram i det tempoet som passer klassen. Under slike forhold kunne vi gjøre skolen adskillig mere interessant og i tråd med hvordan elevene vil ha det.

Unge Høyre i NGS med vedtak som betyr nedlegging

Landsstyret i NGS vedtok på sitt siste møte å gi den daglige ledelsen av NGS, Sentralutvalget, frie tøyler til ikke å følge det arbeidsprogrammet som ble vedtatt på siste landsmøte. I vedtaket heter det at Sentralutvalget ikke ser seg i stand til å oppfylle arbeidsprogrammet – det eneste de forplikter seg til, er å utgi landsmøtenummer av Elev -70 og til å holde et landsstyremøte.

I virkeligheten betyr dette at Unge Høyre-folka i ledelsen har gitt seg sjøl frie hender til å legge ned all aktivitet, og derigjennom hele NGS. Landsmøtets vedtak settes suverent til side. Ikke engang den minimale aktiviteten landsmøtet på NGS-ledelsen å gjennomføre, kommer pampene nå til å sette i verk.

Dette tvers igjennom elevfiendtlige og udemokratiske vedtaket ble fatta av Unge Høyre-folka i landsstyret, med landsstyreprerentantene fra Sosialistisk Ungdom som passive støttespillere. De stemte ikke imot vedtaket, men avholdt seg fra å stemme!

Ledelsen lammer organisasjonen

Vedtaket innebærer full stopp i NGS' aktiviteter i alle ledd av organisasjonen. Bl.a. vil ikke gymnastutvalga i fylkene få bevilga fem mer i år til sin aktivitet. Gymnastutvalga er helt avhengige av bevilgninger fra NGS-ledelsen for å kunne reise rundt til skolene i fylket sitt, lage lokal propaganda osv. På denne måten legger ikke bare landsstyret ned den sentrale aktiviteten, men de legger også brakk aktiviteten på den enkelte skolen.

Begrunnelsen NGS-ledelsen bruker for å rettferdiggjøre dette grenseløse sviket overfor elevene, er at det er kaos i organisasjonens økonomi. Skylda for kaoset prøver de å legge på tislignere års ledelser, og sier at dette rotet har hopa seg opp gjennom flere år, slik at de nå står med gjeld det er umulig å betale. Landsstyret vedtok sier at Landsmøtet vedtok arbeidsprogrammet på feil premisser i og med at Landsmøtet ikke kjente til hvor dårlig økonomien var. Derfor må arbeidsprogrammet kastes på båten.

Det er for så vidt ikke noen nytt at NGS har dårlig økonomi. Annet kan det ikke bli i en organisasjon som har en politisk linje som går ut på aldri å kjempe for elevenes interesser,

som aldri satser på å aktivisere elevene for å styrke og utbygge organisasjonen, og som baserer hele virksomheten sin på økonomisk støtte fra staten. Men – noe oppsiktsvekkende nytt i den økonomiske situasjonen til NGS, som skulle rettferdiggjøre at all aktivitet må nedlegges og organisasjonen bygges ned, finnes det ikke fnugg av. Faktum er at regnskapet for -76 ble lagt fram på landsmøtet og godkjent uten kommentarer. Det var også godkjent av revisor. For -77 har NGS mottatt 220.000 kroner i statsstøtte. NÅ, SEKS MÅNEDER ETTER LANDSMØTET FINNER PLUTSELIG NGS-ledelsen ut at de er så bankerott at organisasjonen ikke lenger kan fungere

Sannheten er at Unge Høyre begjærlig griper NGS' langvarige og velkjente dårlige økonomi som et skalkeskjul for å ta et avgjørende skritt i retning av det som hele tida har vært deres målsetting med arbeidet i NGS: Ha en pampeorganisasjon som eksisterer på papiret og hvor Unge Høyre-lederne kan få seg bein og posisjoner, men som ikke har noen aktivitet verken på landsbasis eller lokalt.

Og var det da så at det dukka opp en gjenglemte, gammel regning på noen tusen på NGS.KONTORET I Storgata, så trengte de nettopp i disse dager ei slik unnskyldning for ikke å kaste NGS inn i de kampene gymnasiastene nå står overfor: 25 skoler har vedtatt boikott i skolekampen. Regjeringa har varsla store innskrenkninger på årets budsjett. Motstanden mot karakterer og

eksamener begynner igjen å ulme på skolene.. Nettopp i en slik situasjon, hvor det mer enn på lang tid er grunnlag for store kamper på skolene, setter Unge Høyre stopp for den siste rest av aktivitet i gymnasiastenes interesseorganisasjon.

og er villig til å flytte til Oslo. Vi veit at nesten alle pengene til NGS går til å finansiere Elev -70, ei avis så breiddfull av pampenes reaksjonære piss, og så lite knyttet til elevenes daglige situasjon og interesser at få gidder å lese

Den økonomiske situasjonen i Norges Gymnasiastsamband er nær kaos. Pr. 14. september hadde NGS følgende penge«reserver»:

På Postgiro: kr. 2926,01
På Bankgiro, Oslo og Akershus sparebank: kr. 3616,24

Tilsammen kr. 6 542,25

I støtte for 1977 har NGS fått:
Fra Kirke og undervisningsdepartementet: kr. 130.000

Fra Statens Ungdoms og Idrettsutvalg:
Grunntilskott: kr. 40.000
Reiseinstruktør: kr. 50.000
Tilsammen kr. 220 000

Årsaken til dette økonomiske sammenbruddet er ikke mange års «rot» i økonomien. Det er i første rekke at NGS-ledelsen fører en elevfiendtlig politikk og i tråd med dette binder organisasjonen til staten ved å gjøre den totalt avhengig av statsstøtte. I tråd med denne politikken er det også at NGS nylig har økt hybeltilskuddet til Sentralutvalgsmedlemmene til 350 kr. pr. mnd. Vi mener at valgte tillitsmenn for elevene ikke bør ha såne fordelere. Alle andre som begynner å studere for eksempel må ta opp lån eller jobbe ved siden av, NGS-tillitsmenn bør gjøre det samme.

Hvor er penga? Krev regnskapet på bordet!

En anne sak er at elevene må kreve å få framlagt NGS-regnskapet. Hvor er det blitt av de 220.000? Med en minimale aktiviteten NGS har hatt siden landsmøtet, skal de godt gjøres å få 220.000 til å forsvinne. Rart er det kanskje ikke når økonomiansvarlig i Sentralutvalget ikke engang veit hva et bilag er, etter hva Røde Garde har latt seg fortelle. Men det er bare i tråd med Unge Høyres linje for valg av ledelsen: Ikke velge aktivister og folk som har vist at de kan gjøre en god jobb, men velge folk bare de tilhører den riktige fraksjonen innafor Unge Høyre

den. Men vi veit også at det er andre poster i det regnskapet som elevene må kreve å få på bordet. Ingen lokal aktivist eller GU-medlem får subsidiert husleia si slik som SU-medlemmene får! Hvor store hotellregninger er det etter SU-medlemmenes reising? Eksisterer fortsatt ordninga med at SU-folka spiser gratis på restaurant i Storgata og skriver det på NGS-regning?

Vær forberdet på UH's forsøk på å bortforklare vedtaket

Røde Garde har ikke det aktuelle vedtaket fra landsstyret ordrett for hånda. Det er det så godt som ingen som har. For vedtaket fantes ikke skrif-

telig og ble ikke delt ut på landsstyremøtet. Det vil ikke foreligge trykt for referatet fra møtet blir sendt ut.

Et så avgjørende vedtak har dem ikke engang umaka seg til å legge fra skriftelig!

Vi må også være forberedt på at dette vil NGS-ledelsen

utnytt til å så forvirring og til søle hva vedtaket egentlig går ut på. Røde Garde ringte Karl Håkon Sævold, formannen i NGS for å få hans kommentar til vedtaket. Han var svært så ullen og vanskelig å få tak på. Nøyaktig hva vedtaket gikk ut på, ville han ikke engang si.

Hvem er Camara?

Helder Camara er biskop i Brasil. Han står i opposisjon til fascistregimet, men han leder ingen frigjøringsbevegelse. Mens de revolusjonære i Brasil kjemper en militant kamp mot regimet, går biskop Camara aktivt mot vapna kamp. Noen sitater fra talen Camara holdt da han mottok «Folkets Fredspris» i Oslo for 4 år siden, viser at han ikke har til hensikt å feie fascistene ut av arenaen, men at han er en borgerlig opposisjonell som ønsker å reformere fascismen.

I et avsnitt av talen sin som han kalte «Løvsanger til krig», sa han f.eks.: «Hvor lenge skal vi fortsette å tale om «rettferdig krig», også etter at de største grusomheter er begått under påskudd av rettferdighet?» For Cama-

ra eksisterer med andre ord ikke begrepet «rettferdig krig». Sagt på en annen måte – USA-imperialismens krig i Vietnam var like «rettferdig/ urettferdig» som det vietnamesiske folkets frigjøringskamp.

Og enda verre skulle det bli seinere i talen: «Våpnede kamper, kriger, er ikke annet enn utslag av psykiske forstyrrelser, sosiale sykdommer; de er uttrykk for falske kulturelle verdier som kan overvinnes». Camaras budskap til folket i Azania er altså: «Legg ned vapna - dere er bare psykisk forstyrret!»

Camaras bevegelse kan aldri feie vekk verken USA-imperialismen, godseierklassen eller fascistregimet fra Brasil.

Bli med i Raud Ungdom

Karakterar og eksamen heng som ein pisk over skuleungdom. Kvar einaste dag må vi vere førebudd på at i dag får eg ein karakter – ein karakter som alltid vil stå på papira.

Når ei uventa prøve eller leksehøyring ein dag kan vere avgjerande for den karakteren vi får på avgangsvitnemålet, då seier det noko om tilfeldigheita som rår i kraktersettinga. Når ein

Lg eller Ng i religionshistorie eller biologi kan stenge oss ute frå mekanikarlina på yrkesskulen, då seier det noko om meiningsløysa i karaktersystemet.

Karakterane og eksamen må bort! Karakterar og eksamen gjer heile skuletida til eit jag og eit mas.

Raud Ungdom er den einaste organisasjonen som seier klårt frå om dette, bort med

karakterene, bort med eksamen! Raud Ungdom vil slåss for dette, og vi veit at vi MÅ slåss dersom vi skal greie å kvitte oss med det rotne karaktersystemet. Skal vi greie dette, må vi vere mange, mange fleire i Raud Ungdom, fordi Raud Ungdom må leie denne kampen.

Det er ikkje vanskeleg å bli medlem i Raud Ungdom. Er du for sosialisme og synes at

Raud Ungdom er ein bra organisasjon så meld deg inn. Kjenner du medlemmar så snakk med dei, kjenner du ingen så skriv til Raud Ungdom.

BLI MED I RAUD UNGDOM!

BLI MED I KAMPEN MOT KARAKTERAR OG EKSAMEN!

BLI MED I KAMPEN FOR EIT SOSIALISTISK NOREG!

—Abonner på Røde Garde

SEND INN KUPONGEN VED SIDEN AV. SÅ FÅR DU BLADET TILSENDT I POSTEN I ETT ÅR FRAMOVER – FRA OG MED NESTE NUMMER. ABONNEMENT KOSTER KR. 30. ADRESSE: RØDE GARDE, BOKS 2046 GRUNERLØKKA, OSLO 5

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR. JEG BETALER KR. 30. NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN.

NAVN
ADRESSE
BOSTED